

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/425/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5112233644
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Potocký
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5112233644.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Potockého a členov senátu JUDr. Táne Rapčanovej a Mgr. Zuzany Hartelovej v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Pribinova č. 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpený Advokátska kancelária Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Grösslingova č. 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti odporcovi: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR, so sídlom Župné námestie č. 13, Bratislava, o náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy, v konaní o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 17C/257/2012-80 zo dňa 13. apríla 2015, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Žilina napadnutým rozsudkom návrh navrhovateľa na prerušenie konania do zodpovedania prejudiciálnej otázky Súdny dvorom Európskej únie, položenej v konaní pred Okresným súdom Prešov sp. zn. 7C 6/2010 zamietol (výrok I.). Návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol (výrok II.). Odporcovi náhradu trov konania nepriznal (výrok III.).

V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 27.09.2012 domáhal voči odporcovi náhrady majetkovej škody vo výške 125 eur a nemajetkovej ujmy vo výške 330 eur, ktorá vznikla ako následok nesprávneho úradného postupu exekučného súdu Žilina tým, že rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po uplynutí zákonom stanovenej doby.

Ohľadom zamietnutia návrhu na prerušenie konania do zodpovedania prejudiciálnej otázky Súdny dvorom Európskej únie, položenej v konaní pred Okresným súdom Prešov sp. zn. 7C 6/2010 súd uviedol, že akákoľvek odpoveď súdu na prejudiciálne otázky nemá vplyv na rozhodnutie o nároku navrhovateľa na náhradu škody, ktorá navrhovateľovi mala vzniknúť v dôsledku nesprávneho úradného postupu exekučného súdu, a to nevydaním rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote. Podľa názoru súdu, spor medzi subjektmi o nárokoch dlžníka navrhovateľa, ktorému exekučný súd neposkytol náležitú ochranu, nemôže mať vplyv na rozhodnutie súdu o náhrade škody, ktorá vznikla v dôsledku nesprávneho úradného postupu a ide tak o samostatné návrhy, ktoré sú od seba nezávislé a rozhodnutie o prejudiciálnej otázke nemá zásadný vplyv pre rozhodnutie súdu v danej veci o náhradu škody, a preto návrh na prerušenie konania súd ako nedôvodný zamietol.

Súd ďalej v odôvodnení bližšie uviedol, že po vykonanom dokazovaní mal preukázané, že navrhovateľ ako oprávnený v exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 24Er/52/2009 doručil prostredníctvom exekútora dňa 12.01.2009 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Je nepochybné, že exekučným titulom bol rozhodcovský rozsudok vydaný Stálym rozhodcovským súdom zriadeným zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s., so sídlom Bratislava 03.09.2008 sp. zn. SR 08397/08, právoplatný dňa 29.09.2008 a vykonateľný dňa 02.10.2008. Exekučný súd vo veci

vykonával procesné úkony (doručoval výzvu o predloženie rozhodcovského spisu, o predloženie zmluvy o úvere s rozhodcovskou doložkou, doručenie potvrdzujúcich doručenie rozhodnutia povinnému). Keďže v exekučnom konaní exekučný súd je zo zákona oprávnený a povinný preskúmať exekučný titul z hľadísk, ktoré sú vymedzené v ustanovení § 44 ods. 2 Exekučného poriadku a následne po ich preskúmaní exekučný súd dňa 21.04.2009 vydal Poverenie súdnemu exekútorovi JUDr. Rudolfovi Krutému pod č. 5511049248.

Súd viazaný dispozičnou zásadou, konkrétne viazaný návrhom § 153 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“), ale aj viazaný skutkom, t. j. žalobnými tvrdeniami (§ 79 ods. 1 O. s. p.), inými tvrdeniami (§ 101 ods. 1 O. s. p.) o právne významných skutočnostiach, z ktorých navrhovateľ vyvodzuje uplatnený nárok, po vyhodnotení vykonaného dokazovania dospel k záveru, že nie je právne dôvodné navrhovateľovi priznať uplatňované peňažné plnenie (majetkovú škodu v celkovej výške 125 eur a nemajetkovej ujmy 330 eur) na nim tvrdenom skutkovom základe.

Exekučný súd v konaní 24Er/52/2009 bol povinný udeliť poverenie v lehote 15 dní od doručenia žiadosti, teda od 12.01.2009 a napriek tomu súd vydal poverenie až dňa 21.04.2009, pričom zo spisu je zrejmé, že súd vykonával úkony za účelom zabezpečovania podkladov pre rozhodnutie o žiadosti na základe exekučného titulu - rozhodcovského rozhodnutia vydaného na základe spotrebiteľského vzťahu. Je tiež nepochybné, že predmetné exekučné konanie (EX 10872/08) sa skončilo vymožením pohľadávky oprávneného a jej príslušenstva, ktorú skutočnosť exekútor oznámil súdu dňa 19.10.2009 a vrátil predmetné poverenie.

Súd poznamenal, že exekučný súd nedisponuje právomocou rušiť, či meniť rozhodnutie, ktoré je exekučným titulom. V exekučnom konaní je však zo zákona oprávnený a povinný preskúmať rozhodcovský rozsudok z hľadísk, ktoré sú vymedzené v ust. § 45 zákona č. 244/2002 o rozhodcovskom konaní (ďalej len ZoRK), (rozsudok NS SR zo dňa 26.09.2011. sp. zn. 3MCdo 11/2010). Z vykonaného dokazovania vyplýva, že exekučný súd v danom prípade postupoval po doručení žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v súlade so svojou povinnosťou preskúmať rozhodcovský rozsudok. Za týmto účelom exekučný súd žiadal rozhodcovský súd o predloženie dotknutého rozhodcovského spisu, resp. listín, ktoré nevyhnutne potreboval na svoj prieskum. Po tom, ako mu boli tieto listiny doručené, exekučný súd vykonal prieskum a rozhodol o udelení poverenia na vykonanie exekúcie. Vzhľadom na to, že v čase doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, exekučný súd nemal k dispozícii všetky potrebné doklady, nebolo možné dodržať zákonom stanovenú 15-dňovú lehotu pre udelenie poverenia. Hoci je táto lehota daná zákonom, vzhľadom na dané skutočnosti s poukazom na zvýšenú ochranu spotrebiteľa, prípadné jej nedodržanie nie je také závažné, ako by závažné bolo porušenie ochrany spotrebiteľa.

Súd dospel k záveru, že dĺžka konania od podania žiadosti na vydanie poverenia do vydania poverenia v trvaní cca 3 mesiace (navrhovateľ nesprávne uviedol viac ako 6 mesiacov), nemôže byť považovaná za neprimeranú. Navrhovateľ v návrhu konštatoval len dĺžku konania, avšak vôbec nekladol dôraz na povinnosti súdu, ktorý mal vydať poverenie na vykonanie exekúcie na základe rozsudku rozhodcovského súdu, a ktorý musel aj preveriť skutočnosti, či takéto rozhodnutie je vykonateľné.

Ohľadom argumentácie navrhovateľa vo vzťahu k nemajetkovej ujme sa súd nevyjadroval, nakoľko všetky podmienky vzniku zodpovednosti štátu musia byť splnené kumulatívne a vzhľadom na nesplnenie prvej základnej, súd považoval za nadbytočné a nehospodárne vyjadrovať sa k splneniu ďalších podmienok, a to k vzniku nemajetkovej ujmy a príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody.

Pri rozhodovaní o trovách konania vychádzal z ust. § 142 ods. 1 O. s. p. Odporca ako úspešný účastník si právo na náhradu trov konania neuplatnil a zo spisu mu trovy nevyplývajú, preto mu súd právo na náhradu trov konania nepriznal.

Navrhovateľ bol oslobodený od povinnosti platiť súdny poplatok za návrh priamo zo zákona SNR č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch podľa § 4 ods. 1 písm. k/ (účinnosť do 30.09.2012). Vzhľadom na procesný výsledok v tomto konaní, kedy súd návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol, nezaviazal odporcu ako úspešného účastníka konania na zaplatenie súdneho poplatku z podaného návrhu.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie navrhovateľ prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu a žiadal, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a vrátil vec na ďalšie konanie.

V odvolaní vytýkal súdu, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p., - účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, - rozhodoval vylúčený sudca, - súd I. stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, - neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté

dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, - rozhodnutie súdu I. stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

K dôvodom odvolania bližšie uviedol, že pokiaľ z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že súd prejednal vec v neprítomnosti navrhovateľa a jeho právneho zástupcu postupujúc podľa § 101 ods. 2 O. s. p. poukázal na to, že požiadal súd o zrušenie pojednávania a uviedol dôležité dôvody a predložil súdu listiny spájané s označenými dôvodmi. Navrhovateľ uskutočnil podanie obsiahnuté v texte návrhu, ktorým upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená systémom súdneho manažmentu na prejednanie a rozhodnutie je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd nevzhladol v označených skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu, nič nemení na tom, že v očiach navrhovateľa a objektívne v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. Je tomu tak aj preto (okrem dôvodov označených v návrhu), že rozhodnutie krajského súdu je v rozpore s ustálenou rozhodovacou praxou iných krajských súdov v skutkovo a právne totožných veciach. Súd sa podľa navrhovateľa nedostatočne oboznámil s podmienkami, za ktorých je možné viesť konanie, keď ignoroval jeho žiadosť o zrušenie (odročenie) nariadeného pojednávania z dôležitého dôvodu. Súd vychádzajúc z mylného skutkového stavu bez oboznámenia sa s obsahom predloženej ústavnej sťažnosti, nesprávne aplikoval ust. § 101 ods. 2 O. s. p. a viedol pojednávanie, na ktorom za neprítomnosti navrhovateľa meritórne rozhodol. Ďalej tvrdil, že nebol oboznámený s obsahom dôkazov a prednesov, nemal možnosť sa k týmto vyjadriť a sám nemal možnosť navrhnúť dôkazy na podporu svojich protitvrdení. Podľa neho súd úplne ignoroval všetky tvrdenia navrhovateľa o majetkovej škode, hodlal v konaní pred súdom prostredníctvom vykonaného pojednávania predložiť dôkazy o výške majetkovej škody a to aj prostredníctvom znaleckého posudku, ktorého vyhotovenie zabezpečil. V závere odvolania sa vyjadril k podaniu návrhu na prerušenie konania z dôvodu, že prebieha konanie o prejudiciálnej otázke, ktorou je rozhodnutie o porušení práva žalobcu na zákonného sudcu a práva na nestranný súd na základe ústavnej sťažnosti podanej na Ústavnom súde SR.

S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu a vytknuté procesné chyby žiadal, aby odvolací súd zrušil rozsudok okresného súdu a vrátil vec tomuto súdu na opätovné prejednanie.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas účastníkom konania (§ 204 ods. 1, § 201 O. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 O. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2, § 156 ods. 3 O. s. p.), preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O. s. p.) a rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil (§ 219 ods. 1 O. s. p.) z nasledovných dôvodov:

Preskúmaním veci podľa odvolacieho súdu okresný súd vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, pričom so záverom z neho vyplývajúcim, tak skutkovým ako aj právnym, sa v plnom rozsahu stotožnil. Inak povedané, prvostupňový súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vec správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na ust. § 157 ods. 2 O. s. p. V odôvodnení preskúmaného rozsudku sa riadne zaoberal so všetkými otázkami, ktoré boli pre jeho rozhodnutie z hľadiska právneho posúdenia veci podstatné.

Vzhľadom k tomu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri posudzovaní danej veci sa zaoberal len námietkami navrhovateľa uvedenými v odvolaní a procesným postupom prvostupňového súdu predchádzajúcim vydaniu napadnutého rozhodnutia z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

V odvolaní navrhovateľ namietal, že uskutočnil podania (obsiahnuté v texte návrhu), ktorým upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená systémom súdneho manažmentu na prejednanie a rozhodnutie je potrebné z konania vylúčiť.

Odvolací súd v prvom rade poukazuje na vyjadrenie navrhovateľa, ktorý na výzvu súdu uviedol, že námietku zaujatosti podľa § 15a ods. 1 O. s. p. okresnému súdu nepodal (č. I. 12 spisu). Z obsahu spisu okresného súdu vyplýva, že Krajský súd v Žiline uznesením zo dňa 14.02.2013 č. k. 7NcC/95/2013-18 rozhodol, že sudkyňa Okresného súdu Žilina JUDr. Anna Majeriková nie je vylúčená z pojednávania a rozhodovania veci vedenej na tomto súde pod sp. zn. 17C/257/2012. Vo veci tak konala sudkyňa, u ktorej neboli zistené subjektívne ani objektívne skutočnosti na naplnenie predpokladov podľa § 14 ods. 1 O. s. p.

Nad rámec uvedeného odvolací súd dopĺňa, že ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku (§ 14 a nasl. O. s. p.) predstavujú výnimku z významnej ústavnej zásady, že nikto nesmie byť odňatý svojmu zákonnému sudcovi (čl. 48 ods. 1 Ústavy SR). Vzhľadom na to možno vylúčiť sudcu z prejednávania a rozhodovania pridelenej veci len celkom výnimočne a len zo skutočne závažných dôvodov, ktoré sudcovi zjavne bránia rozhodnúť v súlade so zákonom, objektívne, nezaujato a spravodlivo. Samotný subjektívny názor účastníka konania, že v osobe určitého sudcu sú dané okolnosti vylučujúce ho z prejednávania a rozhodovania veci, nezakladá ešte bez ďalšieho dôvod pre legitímne obavy z jeho nestranného a nezaujatého rozhodovania. Dôvod na vylúčenie sudcu nezakladá ani skutočnosť, že sudca má prejednať a rozhodnúť vec, v ktorej odporcom je súd, na ktorom tento sudca vykonáva súdnictvo (viď napr. uznesenie NS SR z 31.05.2010 sp. zn. 3Nc/14/2010). Pre účely preskúmanej veci odvolací súd konštatuje, že dôvodom na vylúčenie sudcu nie je bez ďalšieho ani to, že vykonáva súdnictvo na súde, ktorý údajne (podľa tvrdenia navrhovateľa) svojim nesprávnym úradným postupom v inej právnej veci založil zodpovednosť odporcu na náhradu škody a nemajetkovej ujmy v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. Aplikačná prax Najvyššieho súdu SR pri zohľadnení tak subjektívneho, ako aj objektívneho hľadiska (teória zdania) sa v prevažujúcej miere prikláňa k záveru o povinnosti, ako aj požiadavke na sudcu v každej veci zachovať vecný profesionálny prístup, nadhľad, potrebnú dávku odstup. Preto samotná skutočnosť, že predmetom konania je nesprávny úradný postup, na ktorom sudca vykonával svoju funkciu, pričom tento nebol zákonným sudcom v exekučnej veci, v ktorej malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu, nezakladá pomer k veci.

Navrhovateľ v súvislosti s postupom okresného súdu v odvolaní namietal: - nedoručenie vyjadrenia odporcu k návrhu, - nemožnosť oboznámiť sa s obsahom dôkazom a tvrdeniam, - nemožnosť navrhnuť dôkazy na podporu svojich tvrdení, - nenariadenie pojednávania.

Z obsahu spisu okresného súdu vyplýva, že nariadil na deň 30.04.2014 pojednávanie. Predvolanie doručil splnomocnenému zástupcovi navrhovateľa dňa 27.11.2013, ako i odporcovi dňa 27.11.2013. Upovedomením o zrušení pojednávania, došlo k zrušeniu pojednávania z dôvodu procesného podania navrhovateľa - dovolania voči uzneseniam KS v Žiline. Následne bolo nariadené pojednávanie na deň 13.04.2015. Predvolanie si prevzal právny zástupca navrhovateľa dňa 24.02.2015 a odporca dňa 23.02.2015. Dňa 09.04.2015 bol elektronicky doručený súdu zo strany splnomocneného zástupcu navrhovateľa návrh na zrušenie nariadeného pojednávania do zodpovedania prejudiciálnej otázky Súdnym dvorom Európskej únie, položenej v konaní pred Okresným súdom Prešov sp. zn. 7C/6/2010. Dňa 10. 04. 2015 bolo súdu elektronicky doručené ospravedlnenie neúčasti odporcu na pojednávaní dňa 13. 04. 2015. Okresný súd o návrhu navrhovateľa na zrušenie pojednávania konštatoval na pojednávaní dňa 13. 04. 2015, že otázka zákonného sudcu bola vyriešená spôsobom tak, ako je uvedené v uznesení nadriadeného súdu, ktorý v tejto konkrétnej veci o nevyvúčení sudcov už rozhodol uznesením 7NcC/95/2013 zo dňa 14. 02. 2013 v spojení s rozhodnutím Najvyššieho súdu 1Cdo 79/2014-55 zo dňa 10. 12. 2014, doručené navrhovateľovi 19. 01. 2015 a nie je dôvod na odročenie pojednávania. Pokiaľ ide o návrh na prerušenie konania do zodpovedania prejudiciálnej otázky Súdnym dvorom EÚ súd správne konštatoval, že v predmetnom konaní sa rieši otázka náhrady škody, ktorá mala vzniknúť v dôsledku nesprávneho úradného postupu exekučného súdu, a to nevydaním rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote, pričom v konaní pred Okresným súdom Prešov sp. zn. 7C/6/2010 sa rozhoduje o nárokoch dlžníka navrhovateľa, ktorému súd neposkytol náležitú ochranu, pričom v tomto konaní sa rozhoduje o nároku na náhradu škody, pretože navrhovateľovi bolo znemožnené vykonať exekúciu na základe exekučného titulu. Z odôvodnenia rozhodnutia okresného súdu vyplýva, že žiadosť o zrušenie, resp. odročenie pojednávania v súvislosti s uplatňovaným procesným právom a návrh na prerušenie konania nepovažoval za dôležitý dôvod na odročenie pojednávania a ak sa navrhovateľ na pojednávanie nedostavil a nepresvedčil sa tým, či súd vyhovie alebo nevyhovie jeho žiadosti o odročenie, musí znášať sám aj následky svojej neprítomnosti. Odvolací súd v tomto smere odkazuje na správne právne závery okresného súdu a k odvolacej námietke, že postupom súdu mu bola odňatá možnosť konať, poukazuje na to, že nebolo pravdivým tvrdenie navrhovateľa v odvolaní, že vo veci nedošlo k nariadeniu pojednávania - jeho uskutočnenie vyplýva zo zápisnice o pojednávaní (č. l. 76-79 spisu) a tiež považuje za potrebné zdôrazniť, že je právom a zároveň povinnosťou účastníkov sa nariadeného pojednávania zúčastniť. Pojednávanie môže byť odročené iba z dôležitého dôvodu. S poukazom na uznesenie NS SR sp. zn. 3Obdo/11/2013 prekážka alebo iná okolnosť musí predstavovať „dôležitý dôvod“. Príčina, prečo sa účastník pojednávania zúčastniť nemôže, a z ktorej dôvodu žiada o odročenie pojednávania sa musí s ohľadom na jej povahu vyznačovať nepredvídateľnosťou, závažnosťou, rozsahom alebo z iných

dôvodov aspektom ospravedlniteľnosti. Podľa odvolacieho súdu splnomocnený zástupca navrhovateľa bol na pojednávanie včas predvolaný, viac ako 5 dní pred termínom pojednávania (§ 115 ods. 2 O. s. p.) pričom dôvody uvádzané navrhovateľom nebolo možné považovať za dôležité pre odročenie v zmysle ust. § 101 ods. 2 O. s. p. Neúčastou na pojednávaní navrhovateľ a jeho splnomocnený zástupca si sami zmarili možnosť realizovať na pojednávaní svoje procesné oprávnenia, a to najmä možnosť navrhovať dôkazy, vyjadrovať sa k vykonaným dôkazom a tvrdeniam protistrany, právo na poučenia v zmysle ust. § 118 ods. 2 O. s. p. ako aj v zmysle ust. § 120 ods. 4 O. s. p., ktoré sa realizujú spravidla na pojednávaní (vo vzťahu k prítomným účastníkom). Napriek uvedenému odvolací súd poukazuje na to, že okresný súd na pojednávaní vykonal dokazovanie navrhnuté samotným navrhovateľom (č. I. 2 spisu) prečítaním listín z pripojeného exekučného spisu sp. zn. 24Er/52/2009, ktoré preto slúžili ako dôkaz v danom konaní.

Čo sa týka vyjadrenia odporcu k návrhu na začatie konania, toto bolo doručené okresnému súdu dňa 04.09.2013, ktorý ho následne doručil splnomocnenému zástupcovi odporcu dňa 27.11.2013. Bolo preto nepravdivé, pokiaľ navrhovateľ v odvolaní namietal, že nemal možnosť sa vyjadriť k tvrdeniam odporcu.

Ďalej navrhovateľ tvrdil, že nesprávny úradný postup bol v konaní jednoznačne preukázaný, súd nerozhodol o jeho návrhu v zákonnej lehote, bol bezdôvodne nečinný, spôsobil tak zbytočné prietahy v konaní. Okrem toho nesprávny úradný postup exekučného súdu spočíval v niekoľkých skutočnostiach, nielen v jednej z nich a súd sa mal vysporiadať so všetkými jeho vytýkanými zločkami.

Odvolací súd poukazuje na to, že podľa odôvodnenia napadnutého rozsudku, zákonom stanovená lehota na vydanie poverenia nebola síce dodržaná, zo súdneho spisu Okresného súdu Žilina sp. zn. 24Er/52/2009, EX 10872/2008 bolo preukázané, že v exekúcii vedenej vo veci oprávneného (navrhovateľa) proti povinnému H.F., súd dňa 21.04.2009 vydal poverenie súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého pod. č. 5511 0549248 po tom, ako okresný súd výzvou urgoval rozhodcovský súd o zaslanie potrebných listín, na účely skúmania exekučného titulu. Súdny exekútor podal na okresný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 12.01.2009. Zákonom stanovená 15-dňová lehota sa vzťahovala na vydanie poverenia teda pozitívne rozhodnutie a nie negatívne. So zreteľom na ustálenú rozhodovaciu činnosť Ústavného súdu SR (II.ÚS 471/2012, I.ÚS 86/02, I.ÚS 70/02, I.ÚS 16/02, I.ÚS 63/00) samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty nemožno automaticky vyhodnotiť ako porušenie základného práva účastníka konania (na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov). Samotné nedodržanie zákonnej lehoty nemožno totiž vnímať izolovane, oddelene od ostatných okolností, ktoré objektívne majú vplyv na jej plynutie a významnou mierou sa podieľajú na jej predĺžení. Preto bolo nevyhnutné prihliadať na všetky podstatné okolnosti prípadu, tak ako to správne učinil v tomto konaní aj okresný súd.

Ostatné odvolacie dôvody (súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci) navrhovateľ v odvolaní len vymenoval bez toho, aby špecifikoval v čom vidí namietané pochybenie. Odvolací súd sa preto nimi nezaoberal.

Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok okresného súdu vrátane výroku o trovách konania ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O. s. p. V odvolacom konaní bol úspešný odporca, ktorý si však náhradu trov odvolacieho konania postupom podľa § 151 ods. 1 O. s. p. neuplatnil, resp. mu ani žiadne trovy nevznikli. Odvolací súd preto rozhodol, že odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.